

ב"ה

ואביטה

שיעורי תורה והתוועדויות חסידיות
מהרב יצחק גינזבורג שליט"א

מסיבת 'לחיים' של גרשון-אבינעם שסל ויעל-רות אוסקי | עמ' ב
מוצאי י"ג מנחם-אב ע"ח - כפ"ח

ב	י	ל	י	ב
י	ט	י	ט	י
י	ט	י	ט	י
י	ט	י	ט	י
י	ט	י	ט	י

- מהדורת השלמות -
יוצא לאור לקראת שבת
פרשת ואתחנן תשע"ח

לקבלת השיעורים: itiel@pnimi.org.il

לקבלת מסרי הוואצאפ: 0507951105

מוצאי י"ג מנחם-אב ע"ח - כפ"ח

מסיבת 'לחיים' של גרשון-אבינעם שסל ויעל-רות אושקי

משיח כדי שיהיה **רות**. אפשר לומר יותר פשוט – כמו שיש חיבור בין **יעל** ל-**רות** יש גם הפרש ביניהן, והכנף היא חצי ההפרש. כמה יש מ-**יעל** ל-**משיח**? 248 – **רמח** (מצות עשה של התורה, כנגד אברי גוף האדם). מי שוה **רמח**? **אברהם**. אז מ-**יעל** ל-**משיח** יש **רמח-אברהם** ו-**משיח** ל-**רות** עוד **רמח-אברהם**.

בעקדת יצחק כאשר המלאך, בשם ה', קרא לאברהם הוא הכפיל את שמו, "אברהם אברהם", לשון חבה, ו"פסיק טעמא בגווייהו" – כאן ה"פסיק טעמא" הוא **משיח**, ו-**אברהם** לכל צד. כמה עולה "אברהם אברהם" – ההפרש בין **יעל** ל-**רות**? **מלכות**. התכלית היא שנזכה למלכות מלך המשיח. משיח הוא מלך. שני השמות יחד הם **משיח-משיח** וביניהם יש **מלכות**, "אברהם אברהם". רמז מאד יפה. לא כל יום יש כאלה רמזים... לא תמצא עוד כלה כזו, משהו מיוחד לגמרי. אצל אברהם כתוב שהמלאכים חבבו עליו את שרה – יש מצוה לחבב את הכלה על החתן, אפילו אצל אברהם ושרה. גם הפוך, אבל כעת מתחילים מהכלה, "אשת חיל עטרת בעלה", וכמאמר חז"ל "הכל מן האשה".

משיח בן יוסף ומשיח בן דוד

עכשיו, כשאנחנו יודעים שיש פה **משיח-משיח** – למה רומז פעמיים משיח? יש שני משיחים – משיח בן יוסף ומשיח בן דוד. ברור שרות שייכת למשיח בן דוד – היא הסבתא-רבא של דוד המלך. קוראים לרות "אם המלכות", המקור של המלכות

א. רמזי יעל-רות ורמזי גרשון-אבינעם

יעל-רות – **משיח-משיח** (והכנפים: **אברהם-אברהם**)

מזל¹ טוב מזל טוב. נאמר כמה מלים של ברכה לחתן ולכלה, להורים ולכל בני המשפחה שיחיו. שיהיה בנין עדי עד, שהבית הזה יהיה הבית שיביא את המשיח. לחיים לחיים. לא סתם שהבית יביא את המשיח, נתחיל לדרוש לכבוד הכלה. תמיד מתחילים מהכלה. לכלה קוראים **יעל-רות** – היום למדת... – והגימטריא שלה יוצאת משהו מאד יפה, **משיח-משיח**. כלומר, הערך הממוצע של שני השמות שלה הוא **משיח**. [לאחי הכלה:] תקלוט את זה לאט-לאט, יש לך אחות, היא כלה, והיא שוה **משיח-משיח**. [לחתן:] אתה מתחתן עם **משיח-משיח**, תדע להעריך...

אם **משיח** הוא האמצע, הערך הממוצע של שני השמות, יש מושג בקבלה שיש ביניהם 'כנפיים' – כל כנף היא המרחק מהאמצע לצדדים, כמה יש מ-**יעל** ל-**משיח** וכמה מ-**משיח** ל-**רות** (אותו מספר, **משיח** בדיוק באמצע ביניהם). דרך אגב, גם החתן וגם הכלה עוסקים במנהל עסקים, בשביל זה צריך לדעת הרבה מספרים... צריך להיות בקי גמור בגימטריאות כדי להתעסק במקצוע הזה. **יעל** היא 110, **רות** היא 606, וביחד 716 – ה'כנף' היא מ-**יעל** ל-**משיח** ומ-**משיח** ל-**רות**. שוב, כמה צריך להוסיף ל-**יעל** כדי שיהיה **משיח**, שהוא אותו מספר שצריך להוסיף ל-

¹ נרשם על ידי איתיאל גלעד. לא מוגה.

רמזי שמות החתן

עכשיו נפנה לחתן – כולם מכירים אותו כגרשוני, גרשון, על שם האבא של גדי. השם ניתן גם בסמוך לפטירת האבא של נעמי, לכן יש לו עוד שם. שני השמות שלו הם על שמות שני הסבים – גרשון-אבינעם. אבינעם לזכר אבא של נעמי, שנפטר באותו פרק. נאמר את רמזי כל שם בפני עצמו:

גרשון הוא חצי מ"שמע ישראל הוי' אלהינו הוי' אחד" – פסוק שמופיע בפרשת השבוע, פרשת ואתחנן. ב"ששי", הצדיק של "ואתחנן", עולה לתורה ופותח בפסוק "שמע ישראל הוי' אלהינו הוי' אחד". דברנו על חצי – "שמע ישראל וגו'" עולה 1118 והחצי, 559, הוא **גרשון**. יש סוד בקבלה של "שלם וחצי" – לכל "שלם" יש "חצי" (שמשלים אותו), ו**גרשון** הוא החצי של "שמע ישראל וגו'".

אבינעם שוה **גל עיני**, לכן כל כך קשור... ידעת? קוראים השבוע גם את עשרת הדברות, שמתחילות "**אנכי הוי' אלהיך**" = **אבינעם**. [נגנו ניגון.]

ב. רמזי חיבור שמות החתן והכלה

"הריעו להוי' כל הארץ פצחו ורננו וזמרו" לחיים לחיים. נמשיך לחבר ביחד את השמות: כשמחברים **גרשון-אבינעם** עם **יעל-רות** מקבלים 1448. מה המספר הזה אומר? קודם כל, מחפשים אם יש פסוק שלם בתנ"ך ששוה למספר זה – מספר יחסית גדול. בספר תהלים יש פסוק אחד ששוה למספר זה, בפרק צח – פרק שאומרים בקבלת שבת, אז כבר אפשר לכוון אותו השבוע, שבת "נחמו" – פסוק ד: "הריעו להוי' כל הארץ פצחו ורננו וזמרו".

קודם שאלתי את החתן והכלה אם אוהבים לשיר, אוהבים מוזיקה, ושניהם אמרו שאוהבים מאד, "ברב שירה וזמרה", כמו שהרבי אמר. זהו פסוק מאד חזק של מוזיקה, ויש בו אפילו רמז למוזיקה אלקטרונית (שאוהבים במיוחד החתן והכלה) – לא סתם לרנן ולשיר אלא "פצחו ורננו וזמרו",

– היא השרש של משיח בן דוד, שהוא המשיח העיקרי.

קודם שאלתי את הבת שלך איך היא קבלה את השם. היא אמרה שרות אבא חשב כשעלה לתורה, ספונטאני, ויעל היה השם המתוכנן עם האמא. רות הוא שם נוסף מהשמים, היא אם המלכות, האמא של משיח בן דוד. סימן שיעל, דמות של אשה לוחמת נגד אויבי ישראל, שייכת למשיח בן יוסף (הלוחם מלחמות ה' ומנצח). כמה שנים חי יוסף? 110 = **יעל**. גם יהושע בן נון, הצאצא העיקרי של יוסף בתנ"ך, כובש ארץ ישראל ("ראש לכובשים"), חי **יעל** שנים.

באמת קודם בא משיח בן יוסף (בחינת יעל), שמתחיל את תהליך הגאולה והמלחמות, מנצח, ואחר כך בא משיח בן דוד (בחינת רות) לבנות את בית המקדש, לקבץ נדחי ישראל, להפוך את כל העולם כולו לעבוד את ה' שכם אחד.

"אשת חבר" והבית היהודי

יעל היא "אשת חָבֵר" [הקיני] שאפשר לקרוא "אשת חָבֵר", "חבר" בחז"ל היינו תלמיד חכם, סימן שעל גרשוני להיות "חבר", תלמיד חכם (כללל ידוע פתגם החכם, "האשה הטובה היא החבר הטוב" – כל ישראל חברים" מתחיל מהבית היהודי כאשר שורה "**שכינה** [= חבר הקיני, 'בורא עולם בקנין השלם זה הבנין', כמו שיתבאר] ביניהם". "**אשת חבר הקיני**" = **שרה רבקה רחל לאה**, ארבע האמהות של העם היהודי, הקובעות את היחוס היהודי. נמצא שיעל שקולה כנגד כולן, וכמו שכתוב עליה "מנשים באהל [האמהות] תברך").

עוד רמז יפהפה: כמה שוה **יעל רות** בהכאת אותיות – י פעמים ר, ע פעמים ו, ל פעמים ת? 14420. מה אומר מספר זה? 14420 = 412 פעמים 35, **בית פעמים יהודי, בית יהודי** ("ביתו זו אשתו", האשה הטובה היא הבית היהודי)! עד כאן לכבוד הכלה.

ממשיך ואומר "ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד... לשמור..." עוד הרבה דברים טובים, אבל בסיס הכל הוא יראה, כמו שכתוב בתניא ש"ראשית העבודה ועיקרה ושרשה" היא יראה ה'.

בתניא מביא גם מאחז"ל על זה, "אטו יראה מילתא זוטרתא היא? אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא". שואלים – זהו פסוק שנאמר לכל ישראל, מילא שדבר קטן לגבי משה, אבל כתוב "שואל מעמך". איך הוא מסביר בתניא? שהפסוק פונה לניצוץ משה רבינו שיש בתוך כל אחד ואחד. רצינו לומר קודם ש-אבינעם, השם השני שלך, הוא הנקודה האמצעית של משה. גרשון הוא חצי "שמע ישראל וגו'", שאומר משה רבינו לעם ישראל (לדור שנכנסו לארץ, כמבואר בתניא פרק כה, אותו פרק שנוהגים ללמוד ביום החתונה), ו- משה הוא מספר לא-זוגי, אין לו חצי, אבל יש לו נקודה אמצעית – אם יש לי שבעה תפוחים הרביעי הוא האמצעי – אבינעם הוא הנקודה האמצעית של משה. אז גרשון שייך ל"שמע ישראל" ואבינעם שייך למשה. כתב אדמו"ר הזקן בתניא שלניצוץ משה שבך נאמר הפסוק "מה הוי' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את הוי' אלהיך" – ביטוי ששוה 1448, גרשון-אבינעם יעל-רות. זהו מהפסוקים הכי יסודיים בתורה.

מאה ברכות בבית

משהו חשוב, כדי להקים בית – בבית יהודי (בית יהודי שוה יעל-רות בהקאת אותיות כנ"ל) צריך הרבה ברכות. כדי שתשרה ברכה בבית צריך שתהדהדנה בבית הרבה ברכות להשי"ת. צריך שיהיה בית פתוח, עם קבלת אורחים. יש פסוק שה' אומר לאברהם אבינו אחרי מלחמת המלכים – "אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד". יש ווארט באידיש – מה זה 'מגן' באידיש? בטן. אברהם היה אוכל עם כולם, כי כשמקבלים אורחים צריך לא רק לתת לו כיבוד אלא לאכול איתו יחד. כל היום היו לו אורחים, לא היה מפסיק

שלשה לשונות, 'חזקה', של "ברב שירה וזמרה" (ראשי התבות של שלשת הלשונות "פצחו ורננו וזמרו" רומזים לפסוק ששרים בחב"ד – "פרזות תשב ירושלים". "הריעו להוי' כל הארץ [פצחו ורננו וזמרו]" = "פרזות [תשב ירושלים]"!).

המיוחד כאן הוא "פצחו", הפתיחה, משהו חזק מאד, גם לשון פתיחת פה (לשיר בקול, במשמעות זו השרש פצח תמיד – שבע פעמים – מחובר ללשון רנה, השירה של יצחק, "יצחק ירנן", מצד הגבורה) וגם לשון שבירה (כמבואר במפרשים) – כמו לפצח אגוז (גם שייך לגבורת יצחק – יש בזה צחוק אחד גדול). מתחיל "הריעו", גם סוג של שירה (וגם לשון שבירה), כמו להריע בשופר. זהו הפסוק שלכם, ששוה לשניכם יחד, סימן שאתם צריכים לקרוא לכל הארץ – לכל באי הארץ, כל באי עולם בכלל – "הריעו להוי' כל הארץ". איך? בשירה פורצת, פוצחת, "פצחו ורננו וזמרו" ("זמרו" גם מצטרף יפה ל"פצחו ורננו" – לשון "לזמר עריצים", הכל גבורות שמחות, קצב מהיר ושמח, כמו שאתם אוהבים לשיר). תזכור טוב, וגם תאמר לכלה לזכור טוב, את הפסוק הזה – הפסוק שלכם. הפסוק היחיד בתהלים ששוה למספר שלכם יחד. "הריעו להוי' כל הארץ פצחו ורננו וזמרו".

[סבתא של גרשוני נפטרה במזמור צח]. כנראה שפעלה את השירוך, לחבר את שניכם יחד.

"מה הוי' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את הוי' אלהיך"

חוץ מהפסוק הזה, יש עוד כמה לשונות חשובים בתורה ששוים 1448, המספר שלכם. נאמר משהו שאינו פסוק שלם, אבל קטע שלם של פסוק, מהחשובים בתורה, ששוה למספר שלכם, ויש עוד גימטריא מאד יפה, ביטוי מהזהר – מאד חשוב בחסידות – ששוה למספר שלכם.

בתורה נקרא שבוע הבא את פרשת עקב, בתוכה יש את "פרשת היראה", שמתחילה "מה הוי' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את הוי' אלהיך". מה שה' מבקש מאתנו הוא רק יראה. אחר כך הוא

כחז"ל, הוא לשדך שידוכים. כמו ש"לית מחשבה תפיסא בך כלל" גם שום מחשבה לא יכולה להביך את השידוכים שה' עושה. יש גם סיפור על זה בגמרא, על אותה מטרוניתא ששאלה מה ה' עושה כל יום ואמרו שהוא משדך שידוכים. היא אמרה 'גם אני יכולה' – שדכה עבדים ושפחות שלה והכל התפוצץ. עיקר עומק המחשבה של בורא עולם הוא כמו הביטוי "בורא עולם בקנין השלם זה הבנין". ה' חושב מחשבות איך לשדך, עם המטרה הסופית – התכליס – "לבלתי ידח ממנו נדח", שכל הניצוצות יחזרו למקורם בקדושה (ועוד יותר בהתעצמות עם מקור הקדושה מאשר מעולם).

גם האנשים החיים עכשיו, וגם מי שעתידי להוולד משידוך זה. כל הילדים של החתן והכלה, בע"ה, הם נשמות שמחכות להוולד. הנשמות האלה יכולות להוולד רק לזוג הזה, לא לשום זוג אחר. הילדים, הנכדים שיהיו לכם, יכולים להיות רק מהחתן והכלה שלנו. בשביל אותן נשמות, גם בשביל ה"לבלתי ידח ממנו נדח", הם חושב את כל המחשבות איך לעשות את השידוך בין הילדים. במחשבות האלה אין לנו שום תפיסה, כמו שאין לנו שום תפיסה באחדות ה'. על זה נאמר "לית מחשבה תפיסא בך כלל".

יש מצטטים "לית מחשבה תפיסא ביה כלל", אבל במקור כתוב "בך". אנחנו עשינו את החשבון לפי החשבון הרגיל, ש-בך עולה 22 (סוד כב אתון דאורייתא – אורייתא וקודשא בריך הוא כולא חד), אבל בחשבון של אותיות מנצפ"ך סופיות ך סופית עולה 500, ולפי זה "בך" עולה 502, ששונה "שכינה ביניהם" (בחשבון הרגיל). כל המחשבות של ה' – שהן בעצם ה' עצמו, שהרי "הוא ודעתו אחד" ממש – הן איך לעשות שידוך שהשכינה תשרה ביניהם, שתהיה "שכינה ביניהם". ה"שכינה ביניהם" היא "בך" ממש, ו"לית מחשבה תפיסא בך כלל". משפט זה שונה 1448, ששונה גרשון-אבינעם יעל-רות – "לית מחשבה תפיסא בך כלל".

לאכול – איך יכול לעכל את כל האוכל? ה' אמר לו "אל תירא אברם אנכי מגן לך", אני הבטן שלך, אל תדאג. צריך בבית הרבה חסד, כמו אברהם אבינו – בית שמכניס אורחים.

העיקר הוא לברך. גם אברהם אבינו, אחרי שהוא נתן לאורחים לאכול הוא אמר להם לברך – העיקר לברך. אם כן, צריך הרבה ברכות – יוצא מהפסוק "מה הוי' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את הוי' אלהיך". חז"ל לומדים "אל תקרי 'מה' אלא 'מאה'", מכאן לומדים שצריך כל יום לברך מאה ברכות. אחד הדברים הטובים שיחליטו החתן והכלה כשהולכים להקים בית הוא שיהיו בבית הרבה ברכות – כדי שתשרה הרבה ברכה בבית, שפע ברכות בגשמיות וברוחניות, צריך להדר בהרבה ברכות.

כתוב שיש צדיקים שלא מברכים בשביל לאכול אלא אוכלים בשביל לברך. ככה צריך – "ועמך כלם צדיקים" – שתהיה הרבה ברכה והרבה ברכות, מאה ברכות בכל יום – "מ[א]ה הוי' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את הוי' אלהיך". זהו פסוק אחד – לא פסוק שלם, אלא עיקר הפסוק – ששוה לשמות החתן והכלה.

"לית מחשבה תפיסא בך כלל"

אמרנו שיש גם בזהר משפט מאד חשוב שגם שוה למספר שלכם, אותו אומרים לפני קבלת שבת – לפני מנחה של קבלת שבת – ב"פתח אליהו" (מתוך ההקדמה לספר תקוני הזהר). שם אולי המשפט הכי חזק הוא "לית מחשבה תפיסא בך כלל". אין שום מחשבה שתופסת בך ה', ובחסידות מוסיפים "אפילו מחשבה קדומה דא"ק".

אין שום מחשבה שיכולה לתפוס בה', ולא רק בה' אלא גם במחשבות ה' – "לא מחשבותי מחשבותיכם". עיקר המחשבות של ה' – ווארט חשוב גם בשביל המחוננים – הוא "וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח". כל המחשבות שה' חושב הן כדי שכל הנשמות וכל הניצוצות יחזרו לקדושה. עיקר מה שה' עושה כל יום, כתוב

להיות מודע לעל-מודע. מעקה הוא שמירה, וגג – כולל האויר שמעל הגג – הוא מקיף. צריך לדעת שהוא שם, שהוא קיים, וצריך לשמור אותו. זו מצות החתן והכלה שהולכים לבנות "בית חדש", הממוצע בין שניהם. לחיים לחיים, שיהיה בנין עדי עד, עם כל הרמזים שאמרנו. שתהיה חסידישע נחת להורים, הרבי אמר שכל אחד צריך גם נחת מעצמו (ובודאי מבן/בת זוגו) – שתהיה הרבה נחת. לנו, מהרגע שראיתי אותם, יש לי כבר נחת – זוג נחמד ביותר.

התחדשות מתוך ליקוי לבנה

[יהיה ליקוי לבנה נדיר בט"ו באב.] ליקוי לבנה יכול להיות רק באמצע חדש, "סיהרא באשלמותא" (ליקוי חמה רק במולד, בתחלת החדש), וט"ו באב הוא הכי "סיהרא באשלמותא" מכל השנה. שיהיה סימן טוב, סימן טוב ומזל טוב. "ישת חשך סתרו". אמרנו ש"אור חדש", הוא אור שמתחדש מתוך עצמו, לא אור בכלל, הוא חשך גמור, "כיתרון האור מן החשך". ליקוי לבנה הוא כדי שיהיה אור עצמי, חוזרים לעצם. כתוב שאנחנו מונים ללבנה ודומים ללבנה ועתידים להתחדש כלבנה. חושבים שלהתחדש היינו ראש חדש, אבל כשיש ליקוי לבנה יש עוד יותר התחדשות – הלבנה מלאה, פתאום נעלמת, ואז מתחדשת מיד "סיהרא באשלמותא". כשהלבנה מתחדשת בתחלת חדש היא נולדת צעירה, כמו אחד שנולד תינוק, אבל באמצע החדש, אחרי ליקוי לבנה, היא מיד מתחדשת מלאה, נולדת מבוגרת (כמו הבעש"ט ש'אף פעם לא היה ילד' – יש נשמות שנולדות מיד מבוגרות). אז ההתחדשות מן ההיפך אל ההיפך, מן הקצה אל הקצה.

אז יש לכם את הפסוק בתהלים, "הריעו להוי' כל הארץ פצחו ורננו וזמרו"; את הביטוי בתורה "מה הוי' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את הוי' אלהיך"; ואת לשון הזהר "לית מחשבה תפיסא בך כלל". רמזים מאד יפים.

המודעות לעל-מודע בבנית "בית חדש"

נסיים בעוד רמז שאפשר ללמוד ממנו הדרכה חשובה לגבי הבית שאתם עומדים להקים יחד: אמרנו שממוצע יעל-רות הוא משיח. אם המספר המלא שלכם הוא 1448, מה הממוצע שלכם? 724. יש הרבה דברים יפים במספר הזה, ואחד מהם, הכי חשוב לעניננו, הוא "בית חדש" – ביטוי שמופיע פעם אחת בתורה, "כי תבנה בית חדש". ההמשך הוא מצוה מאד חשובה בתורה, "ועשית מעקה לגגך".

יש פה רמז שהחתן והכלה שלנו הלכים להקים בית חדש. יש מושג "בית חדש" ויש בתורה גם ביטוי "אשה חדשה". כל דבר חדש הוא חידוש בעצם, חידוש נפלא שלא היה מעולם. יש ביטוי "אור חדש על ציון תאיר" ומפרשים בחסידות שהוא חדש להיות אור – קודם היה עצם, ופתאום העצם מתגלה. לא היה אור נעלם, לא היה אור בכלל, אלא עצמות. אותו דבר בית. כל דבר שכתוב "חדש" הוא התהוות חדשה לגמרי, יש מאין ואפס המוחלט. גם כאן, ה' לוקח שני אנשים שלהם רמז שהולכים לבנות יחד "בית חדש" – הכל מתחיל להתחדש אצלם.

רק צריך לדעת דבר אחד, שיש להם מצוה – "ועשית מעקה לגגך" (בזכות ה"מעקה לגגך" זוכים להריון, חושבנא דדין כחושבנא דדין). מעקה הוא לשמור את הגג (שלא יפול ח"ו מישהו מהגג). הגג הוא האורות המקיפים של האדם, הכתר – צריך לשמור על האמונה, על התענוג ועל הרצון, שלשת הרישין שבכתר, לעשות מעקה,

